

[NABAWICIEL *sb m*

I sg nabawiciel(e)m.

Sł stp, Cn brak.

Ten, kto sprawia, że ktoś coś ma [czego]:

W połączeniu szeregowym z współrzennymi formacjami przedrostkowymi: Bądź nam wżędzie IEZVSIE Iezufem/ Zbawicielem od grzechow/ wybawicielem od nieprzyacioł y wżytkich złych przygod/ y nábawicielem pokoiu/ y dóbr dufznych świeckich y wiecznych. SkarKaz 513b (Linde).

FP